

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Frank Van Roy

tegen

P-magazine

Met mails op 14 en 21 maart 2026 dient de heer Frank Van Roy een klacht in tegen P-magazine. De aanleiding is een artikel van 6 maart 2026 op P-magazine.com, onder de titel *Rechter veegt klacht van Frank tegen Mediageuzen van tafel: hij krijgt nu rekening van 10.000€*.

Hoofdredacteur Stefan Lambrechts van P-magazine antwoordt met een brief op 21 mei 2026.

Op vraag van P-magazine en met het akkoord van de heer Frank Van Roy heeft de Raad voor de Journalistiek een beslissing genomen op basis van de schriftelijke stukken, zonder een hoorzitting te organiseren.

DE FEITEN

Het artikel gaat over wat het de juridische veldslag rond reclamepanelen op Vlaamse gevels noemt. Het gaat over twee bedrijven: Seagull Advertising BV en Mediageuzen. Ze zijn allebei actief in die markt van reclamepanelen. Ze betalen eigenaars van gebouwen, die reclamepanelen aan hun gevel willen plaatsen.

Volgens Seagull Advertising zou Mediageuzen klanten van Seagull benaderd hebben en aan oneerlijke concurrentie gedaan hebben, maar de journalist schrijft dat de klacht ongegrond verklaard is en dat Mediageuzen bijgevolg het gelijk aan zijn kant gekregen heeft. Seagull Advertising draait op voor de proceskosten en moet 10.000 euro betalen.

Het artikel gaat ook over de zaakvoerder van Seagull Advertising, Frank Van Roy, die volgens de journalist geen onbekende naam is. Hij schrijft dat Van Roy bekendstaat als “irritant” en “er is haast niemand die nog met hem wil samenwerken. Behalve Tom De Wilde dan, die in een andere procedure eveneens betrokken is bij het Mediageuzen-dossier”. Volgens de journalist is Van Roy in het verleden ook al veroordeeld wegens “slechtmaking, waarbij een dwangsom werd opgelegd voor nieuwe inbreuken”.

Bij het artikel staat een foto van Frank Van Roy, die gemaakt is in de ondernemingsrechtbank.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER

Klager is Frank Van Roy, de man over wie het betwiste artikel gaat. Zijn bedrijf Seagull Advertising is actief in de sector van reclamepanelen die tegen vergoeding tegen gevels van woningen geplaatst worden. Klager ging op 3 maart 2026 naar de ondernemingsrechtbank van Brussel, waar hij met zijn bedrijf als schuldeiser optreedt in een zaak tegen Mediageuzen, een bedrijf van Maurice De Velder. Bij aankomst in de

rechtbank maakte De Velder met zijn gsm foto's van klager, waarop klager De Velder meteen gezegd heeft dat hij geen foto's van hem mocht maken. Achteraf heeft klager hem dat ook via mail laten weten en gevraagd om de foto's te verwijderen, waarop De Velder antwoordde dat hij toestemming gevraagd had en dat klager duidelijk had ingestemd. Klager heeft daarop zijn bezwaren via mail opnieuw geuit. Op 6 maart 2026 verscheen het betwiste artikel op P-magazine.com, over klager en zijn bedrijf Seagull Advertising met de foto van klager bij aankomst in de ondernemingsrechtbank. Klager vindt dat daarmee zijn privacy geschonden is.

In het artikel staan bovendien onwaarheden, alsof klager iemand zou zijn met wie mensen niet willen samenwerken. Dat zijn ongegronde beschuldigingen en daarmee wordt zijn naam en reputatie besmeurd.

Klager meent dat het artikel en de foto in het betwiste artikel niet meer zijn dan een afrekening door Maurice De Velder, aangezien beide partijen al jaren verwickeld zijn in gerechtelijke procedures. Als eigenaar van P-magazine gebruikt De Velder zijn magazine voor dat soort afrekeningen. Klager spreekt van belangenvermenging.

P-MAGAZINE

P-magazine betwist dat klager in de ondernemingsrechtbank expliciet geweigerd zou hebben dat hij gefotografeerd werd. Er werd hem gevraagd of er een foto gemaakt mocht worden, waarop klager antwoordde: "Ge doet wat ge niet laten kunt". P-magazine heeft dat daarom niet als een verbod op opname opgevat, in het kader van verslaggeving over een lopende gerechtelijke procedure.

De inhoud van het artikel kadert volgens P-magazine binnen de journalistieke vrijheid en de opiniërende stijl die eigen is aan het magazine. De uitspraken over klager zijn een waardeoordeel en een omschrijving, niet een objectief verifieerbaar feitelijke beschuldiging. Volgens P-magazine is de gebruikte formulering niet buiten proportie, in de context van het hele artikel.

P-magazine wil ook benadrukken dat de redactionele inhoud van P-magazine onafhankelijk wordt bepaald. Dat er persoonlijke of juridische geschillen tussen betrokken partijen bestaan, verhindert niet dat de redactie verslaggeving of commentaar over een dossier kan publiceren.

BESLISSING

Klager meent dat het betwiste artikel niet waarheidsgetrouw over zijn persoon bericht, terwijl P-magazine dat kadert binnen de opiniërende stijl van het magazine. Het maakt daarbij echter geen duidelijk onderscheid tussen feiten en beweringen of opinies. Dat strookt niet met artikel 4 van de Code van de Raad.

De foto van klager die bij het artikel gepubliceerd is, is gemaakt in de gangen van het gerechtsgebouw door de bestuurder van het moederbedrijf boven P-magazine, tevens de tegenpartij van klager in een gerechtelijke procedure. De meningen lopen uiteen over het feit of klager op het moment zelf instemde met het maken van de foto, maar klager heeft daarna, nog ruim voor publicatie, via mail gevraagd om de foto's te verwijderen en ze dus niet te publiceren. Klager is geen publiek figuur en de berichtgeving gaat over een onderling geschil tussen partijen. Binnen die context toont P-magazine geen maatschappelijk belang aan dat zou rechtvaardigen om de foto van klager te publiceren. Dat is een inbreuk op artikel 23 van de Code.

De Raad kan niet uitmaken of de redactie van P-magazine zelfstandig kon beslissen over de publicatie van dit verhaal, of dat de publicatie gebeurde in opdracht van Maurice De Velder als bestuurder bij het moederbedrijf boven P-magazine die zo druk wou zetten op een schuldeiser in de context van hun onderling geschil. De publicatie wekt minstens de schijn van belangenvermenging, net als het feit dat De Velder in de rechtbank zelf foto's van tegenpartijen maakt voor publicatie. De Raad kan zich niet uitspreken of hier effectief sprake is van belangenvermenging, maar de redactie had minstens transparant moeten communiceren over de betrokkenheid van een bestuurder van P-magazine in het juridische geschil waarover het magazine schrijft, zoals bepaald in artikel 12 van de Code.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 1 oktober 2026